



Diarienummer: U2025/01067

Till

Utbildningsdepartementet

Regeringskansliet

u.remissvar@regeringskansliet.se

u.s.remissvar@regeringskansliet.se

27 juni 2025

Remissvar; Förbättrat stöd i skolan (SOU 2025:44) - Utvecklingspedagogik Sverige AB

Vi har tagit del av regeringens betänkande och uppskattar att vi får möjlighet att inkomma med följande yttrande.

Utvecklingspedagogik Sverige AB (UP) är en huvudman verksam inom utbildning som riktar sig till elever med stora och varaktiga stödbehov, på resursskola och anpassad skola (inom såväl de obligatoriska som de frivilliga skolformerna). Vi är även huvudman för ett antal verksamheter som lyder under LSS-lagstiftningen.

UP yttrar sig över betänkandet huvudsakligen utifrån vårt uppdrag att verka inom skola för de elever som har stora behov av stöd, och ett varaktigt behov av stöd, i sin skolgång, med särskilt fokus på elever i behov av en sådan helt anpassad lärmiljö som erbjuds på resursskola (i vårt fall för elever med stort och varaktigt stödbehov utifrån en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning, NPF).

Inledande synpunkter

Utgångspunkten för vår bedömning av de lämnade förslagen är att det nuvarande skolsystemet inte har visat sin klara av uppdraget och skyldigheten att ge nödvändigt stöd till elever tidigt under skolgången. Detta är även något som utredningen haft som syfte att komma till rätta med.

Den situationen har lett till en kännbar utmaning för många elever med stora stödbehov, inte minst när detta är kopplat till en NPF-diagnos. Skolsystemet idag förhindrar inte att elever med stora och varaktiga stödbehov i alltför stor utsträckning först hinner misslyckas i skolan, innan tillräckliga stödinsatser övervägs – och detta sker också. Detta leder allt för ofta bidrar till känslor av utanförskap, mindervärde och även psykisk ohälsa, kanske särskilt i den elevgrupp som så småningom söker sig till våra skolor.

Vår erfarenhet är att det som uppfattas som utmanande beteenden hos några av eleverna i denna grupp inte sällan uppstår på grund av brister i förståelse för funktionsnedsättningen, och brister i hur lärmiljö och stödinsatser utformats.

Vi lämnar våra synpunkter och förslag utifrån övertygelsen att det stora flertalet elever, med eller utan diagnoser, har mycket att vinna på en undervisningssituation som prioriterar och möjliggör inkludering. Samtidigt vill vi lyfta fram elevgruppen som är i varaktigt behov av en helt anpassad skol- och lärmiljö, exempelvis på en resursskola (ordet anpassad avser i denna kontext inte anpassad skola) där flertalet med rätt förutsättningar har möjlighet att nå kunskapsmålen. Elever för vilka den ”vanliga” skolmiljön har svårt att klara av att ge nödvändiga förutsättningar för lärande och möjliggöra elevens rätt till utbildning. Lagstiftningen måste utformas så att stödinsatser kan optimeras för alla elever.

Vidare vill vi betona vikten av att alla de utredningar som i närtid presenterats och kommer att presenteras måste ta hänsyn till och konsekvensbeskriva förslagen utifrån elever som har en funktionsnedsättning som bidrar till deras stora och varaktiga stödbehov. Det behöver göras en sammanvägd bedömning av alla de förändringsförslag som läggs fram och hur det påverkar denna elevgrupp. Varken det nu bemötta förslaget om förbättrat stöd i skolan, det nya läroplansförslaget, förslag kring trygghet- och studiero eller förslaget om ändrat betygssystem får leda till en skola där barn och elever med funktionshinder i än större utsträckning än idag, i praktiken, riskerar att exkluderas från rätten till en fullvärdig utbildning.

Även om det alltså är centralt för samhället att skolan förändras så att en större andel elever än idag ges möjligheter att erhålla kunskaper och värderingar som möjliggör deras framtida roll som aktiva samhällsmedborgare, måste förslagen också möjliggöra att de elever som har behov av stort och varaktigt stöd i sin skolgång också ges motsvarande förutsättningar. Förbättringar för elevflertalet får inte ske på bekostnad av de elever som har störst stödbehov. De förslag som slutligen läggs fram och antas av riksdagen måste främja välfungerande lärmiljöer som *även* ger utrymme för – för de elever som har de stödbehoven – helt anpassade lärmiljöer. Detta samhällsansvar måste lagstiftning och resurstilldelning reglera och stödja tydligare än idag – inte urholka möjligheten till.

Vårt övergripande medskick

UP välkomnar utredningens ambition att skapa en mer sammanhållen och effektiv struktur för stödinsatser i skolan. Förslaget att ersätta dagens bedömningsstöd med standardiserad screening kan förhoppningsvis bidra till tidigare upptäckt av stödbehov och därigenom mer likvärdiga förutsättningar för alla elever.

UP ser även positivt på ambitionen att minska lärarnas dokumentationsbörda och samtidigt möjliggöra snabbare insatser för nödvändigt stöd. Dessvärre befarar vi att förslagen i praktiken, denna ambition till trots, kan komma att innebära en ökad arbetsbörda - särskilt om inte resurser och stödstrukturer stärks och tydliggörs ytterligare. Vi ser även en risk att stödet i praktiken kommer att koncentreras till tidsbegränsade stödåtgärder på bekostnad av varaktiga

stödinsatser och stödinsatser som innebär att möta en elevs stödbehov i en helt anpassad lärmiljö. Något som kan befaras bli negativt för den elevgrupp vi möter på våra resursskolor – elever med stora och varaktiga stödbehov till följd av en NPF-diagnos.

En effektivt stödjande skola kräver flexibilitet. Även om UP som huvudman främst bedriver resursskolor och anpassade skolor för elever som har behov av en lärmiljö som är mycket svår att erbjuda i den ordinarie grund- och gymnasieskolan, bedömer vi att det är avgörande att även den ordinarie skolan får behålla ett handlingsutrymme att tidigt och flexibelt anpassa undervisningen. I möjligaste mån utan att varje insats kräver dokumentation eller formella beslut. Viss dokumentation behövs naturligtvis för att säkerställa att stöd ges och insatser kan följas upp, men administrationen får inte bli så betungande att den påverkar lärares möjligheter att prioritera insatser för eleverna.

Vår bild, som också tycks finna stöd i utredningens empiri, är att när stödinsatser brister är det i praktiken ofta på grund av otillräckliga ekonomiska eller personella resurser, specialpedagogisk kompetens eller bristande organisatoriska förutsättningar. I betänkandet sägs också att "Ekonomiska eller organisatoriska skäl, svårigheter att hitta personal med rätt kompetens eller brist på lämplig lokal är inte att anse som särskilda skäl till att frångå huvudregeln om att en elev ska ges stödundervisning." (s. 215 f). Vi är dock tveksamma till om utredningens samlade förslag verkligen kommer skapa bättre förutsättningar på detta område. Även om förslagen vart och ett för sig kan fylla viktiga funktioner, förutsätter de i praktiken enligt vår bedömning mer lärarresurser, utökade lokaler och en viss typ av organisering av stödinsatserna. Resurser vars finansiering måste tas någonstans ifrån.

Utredningen har förvisso som utgångspunkt att den föreslagna stödkedjan ska utgå från elevernas behov. Ändå uppfattar vi en möjlig risk att det sker en glidning från lärares och skolans ansvar att skapa förutsättningar för elevernas lärande till att svårigheter istället kopplas till eleverna som individer. UP menar att det här är angeläget att hålla fast vid insikten om att elevers svårigheter manifesterar sig i ett sammanhang. Vi vill poängtera att förslagen inte får leda till ett förflyttande av fokus från ett förebyggande och främjande arbete.

Betänkandets uttalande om resursskolor

När det specifikt handlar om resursskolor kan vi konstatera att utredningen sammanfattar resursskolornas roll på följande sätt (s. 83):

Resursskola

En särskild form av särskild undervisningsgrupp är resursskola, det vill säga en skolenhet som endast tar emot elever i behov av särskilt stöd. En viktig skillnad mellan särskild undervisningsgrupp och resursskola, är att det är vårdnadshavare som söker till resursskolan och huvudmannen beslutar om skolplacering på resursskoleenheten. I en särskild undervisningsgrupp får eleven sin placering utifrån ett beslut av rektorn efter en utredning om behov av särskilt stöd. Det innebär att rektorn har möjlighet att fatta ett nytt beslut om förutsättningarna förändras och en ny bedömning av elevens behov görs.

UP kan här konstatera att beskrivningen av skillnaderna mellan resursskola och särskild undervisningsgrupp delvis är missvisande. I en kommunal resursskola så väl som i en särskild undervisningsgrupp ska en elev flyttas från verksamheten om en ny bedömning visar att eleven inte längre är i behov av det stöd som ges vid den kommunala resursskolan/undervisningsgruppen. I en fristående resursskola gäller däremot det fria skolvalet/öppenhetskravet, vilket ger en mottagen elev rätt att gå kvar i verksamheten.

Utredningens beskrivning av resursskola som en särskild form av särskild undervisningsgrupp torde härröra från förarbetena till 2010 års skollag. Där angavs det att fristående aktörers möjlighet att starta skolenheter med mottagande begränsat till stödbehövande elever, motsvarar den möjlighet som finns för offentliga huvudmän att anordna särskilda undervisningsgrupper.

UP uppfattar att det är märkligt att utredningen håller fast vid denna definition då förarbetena till den mer närliggande förändringen, när resursskola infördes som begrepp i skollagen, hade ett närmast motsatt synsätt; eftersom Resursskolor fanns i fristående form, hade accepterats av rättsväsendet även under kommunalt huvudmannaskap samt fyllde ett behov i praktiken, skulle den införas som reglerad möjlighet även för offentliga huvudmän. Att en utredning som diskuterar stödsystemets utformning år 2025 hänvisar tillbaka till resonemang från 2010 års förarbeten, utan att beakta vad som hänt på området fram till nu är enligt vår mening lite märkligt och ger en delvis felaktig bild av resursskolans roll i stödsystemet.

Överlag menar vi att resursskolornas roll som "sista anhalt" i stödsystemet (inom särskilt stöd) hade behövt lyftas fram – och de särskilda förutsättningar under vilka vi verkar beskrivas och regleras tydligare. Inte minst vad gäller behovet av en förutsägbar och icke godtycklig resurstilldelning. Vi återkommer till det lite senare i yttrandet.

Otillräcklig konsekvensbeskrivning för elever med stora och varaktiga stödbehov.

Utredningen innehåller utförliga resonemang om/kring elever med behov av stöd. Vi befarar dock att konsekvensbeskrivningarna kring hur förändringarna kan förväntas påverka elever med stora och varaktiga stödbehov, exempelvis till följd av en NPF-diagnos, är för grunda. Det är viktigt att konsekvenserna av de förslag som regeringen väljer att gå vidare med är förenliga med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Det är därför angeläget med fördjupad analys av hur de förslag som regeringen så småningom väljer att lägga fram för riksdagen påverkar inte minst elever med funktionsnedsättning.

Vårt medskick är därför i första hand att det innan utredningens förslag läggs fram för riksdagen görs en fördjupad konsekvensanalys med särskild hänsyn till dessa elevgrupper och hur förslagen kan komma att påverka möjligheten att driva en mer individanpassad undervisning för de elever som även efter genomförda förändringar behöver det - utifrån dessa elevers möjlighet att klara sin skolgång.

Inställning och kommentarer till utredningens olika förslag

6.1 Bestämmelserna om extra anpassningar ska avskaffas i samtliga skolformer

UP tillstyrker i huvudsak utredningens förslag, men har vissa synpunkter.

Att extra anpassningar försvinner som begrepp och ersätts med begreppet Stödundervisning, påverkar den s.k. "stödpiramid" som många skolor arbetar utifrån. Frågan hur detta påverkar gränsdragningen till särskilt stöd och resursskolans roll i toppen av särskilt stöd inom "stödpiramiden". Detta kan behöva tydliggöras ytterligare både utifrån ett generellt elevperspektiv men framför allt vad konsekvenserna kan förväntas bli för elever med stora och varaktiga stödbehov (särskilt NPF) när definitionen på stödundervisningsinsatser är att dessa ska vara kortvariga. Detta är naturligtvis centralt för oss som huvudman för ett antal resursskolor. Utifrån denna skoltyps och elevgrupps perspektiv men även utifrån skolprofessionens perspektiv.

Se vidare under kommentar på 6.7 nedan.

6.2 Garantin för tidiga stödinsatser och nationella prov i årskurs 3 ska avskaffas

UP bedömer att garantin för tidiga stödinsatser har fungerat dåligt från vår elevgrupps perspektiv. Vi ställer oss därför bakom den föreslagna förändringen men ser också ett behov av att denna följs upp och utvärderas.

6.3 Alla barn och elever ska kunna följa undervisningen

UP tillstyrker förslaget, vilket förvisso kan anses innebära ett byte av begreppsapparat snarare än materiella förändringar. Vi bedömer dock att betänkandet motiverar varför förändringen kan vara av godo.

När vi är inne på begreppsapparaten vill vi från UP:s sida också framhålla att det idag finns en slags "friutrymme" där huvudmän (inte minst kommuner) benämner olika stödinsatser på egna sätt eller använder vedertagna begrepp med en delvis egen innebörd. Några exempel: resursgrupper, resursklasser, centrala grupper för särskild undervisning etc. Konsekvensen blir att det för oss och andra som arbetar mot många andra huvudmän, blir svårt att utifrån föreliggande dokumentation förstå vilka stödinsatser en elev faktiskt har fått och hur insatser kan behöva utvecklas. Det finns alltså ett behov av att tydligare styra mot att de stödbegrepp som skolförfattningar etc. har definierat används – och det på ett enhetligt sätt. Annars ser vi svårigheter bara av den anledningen att få till en ökad likvärdighet och nå målen är att fler elever ska få nödvändigt stöd, och detta ofta tidigare än idag. Denna aspekt kunde med fördel ha lyfts tydligare av utredningen.

6.4 Standardiserade tester införs för att uppmärksamma elever med stödbehov

UP ser positivt på förslaget men vill skicka med följande utifrån vårt perspektiv.

Testning kan vara ett bra redskap för att kartlägga elevers kunskapsnivå och behov av stöd. Det är dock av stor vikt att resultaten också omhändertas då testning även kan riskera att påverka elevers motivation och/eller självförtroende negativt. Testsituationer är även tidskrävande framför allt för den elevgrupp vi representerar, såväl vad gäller förberedelser som genomförande. Inom resursskolan behöver vi alltid väga denna typ av insatser mot att lägga tid till undervisning då utrymmet (framför allt i de yngre åldrarna) för en elevs "mottaglighet" att

undervisas kan vara kort och vikten av att då kunna använda den tiden/det fönstret till rätt moment. Vidare bör syftet med varje testning vara mycket tydligt. Möjligen bör screeningarna vara frivilliga snarare än obligatoriska för elever som redan har ÅP, går på resursskola eller går i anpassad skola.

Ovanstående är av vikt för att kunna säkerställa att själva testet ger det resultat som efterfrågas.

6.5 Stödundervisning ger ett snabbt och flexibelt stöd

UP är tveksamma till utredningens förslag.

Vi har tolkat att stödundervisning inte är en del av särskilt stöd utan ska ges för enstaka ämnen under en begränsad tid till eleven. För en resursskola, som är en del av särskilt stöd och som ger eleven ett sammanhållet stöd, blir begreppet inte tillämbart. På en resursskola ges även extra stödinsatser även på ämnesnivå, men det är då en del av det sammanhållna stödet snarare än stödundervisning.

Förslagen om stödundervisning i liten grupp eller enskilt är i grunden positiva och kan bidra till en mer flexibel stödmodell. Det är av vikt att beslut om stödundervisning fattas i samråd med specialpedagogisk kompetens. Detta ökar möjligheten att på ett tidigt stadium skilja mellan ämnesrelaterade och andra svårigheter och ge ett mer ändamålsenligt stöd.

6.6 Utredning av en elevs behov av särskilt stöd och hur särskilt stöd ska ges

UP ser positivt på att lärares och mentorns ansvar för att initiera en utredning tydliggörs. Ett tydligt uppdrag kan bidra till att elever i behov av särskilt stöd uppmärksammas snabbare. Det behöver emellertid även vägas in att väl genomförda stödutredningar förutsätter tid, professionell kompetens och organisatoriska stödstrukturer. För att bedömningar ska bli tillförlitliga och likvärdiga krävs gemensamma rutiner, ett starkt kollegialt samarbete och tillgång till specialpedagogisk kompetens genom hela stödprocessen – inte enbart i utredningens inledande skede. Det bör också tydliggöras vilken typ av information som bör ligga till grund för en utredning, hur dokumentation ska utformas och hur elevernas perspektiv ska inkluderas på ett meningsfullt sätt.

Vidare vill vi lyfta vikten av att utredningar inte enbart fokuserar på det som uppfattas vara elevens brister eller svårigheter. Det är avgörande att skolmiljöns och undervisningens förutsättningar granskas även i fortsättningen. Ett ensidigt fokus på eleven riskerar att osynliggöra strukturella hinder i lärmiljön vilka då också riskerar att inte bli åtgärdade. Ett inkluderande förhållningssätt innebär att utredningar inte enbart bör vara ett verktyg för att bevilja stödinsatser utan även bör användas som ett redskap för skolutveckling.

Resursskolans roll/funktion, som en del inom särskilt stöd omnämns inte i denna del av betänkandet vilket vi ser som bekymmersamt givet att resursskolan numera finns med i skolförfattningen.

6.6.2 En utredning av en elevs behov av särskilt stöd ska inledas snabbare

UP tillstyrker att kravet på att elever ska ha getts annat stöd innan en utredning av elevs behov av särskilt stöd inleds, tas bort ur lagtexten.

6.6.3 Det ska förtydligas att det är ansvarig lärare eller mentor som ska anmäla att elevens behov av särskilt stöd behöver utredas

UP tillstyrker förslaget till reglering avseende hur stödbehov ska anmälas till rektorn. Ett ansvar som fördelas på många aktörer har enligt vår erfarenhet en större risk att falla mellan stolarna.

6.6.4 Samråd med speciallärare eller specialpedagog ska alltid ske vid utredning av behov av särskilt stöd

UP tillstyrker förslaget om samråd med speciallärare eller specialpedagog.

6.6.5 Elevens behov ska styra hur särskilt stöd ges

UP är i grunden positiva till förslaget om att ta bort regleringen att särskilt stöd ska ges inom den elevgrupp som eleven tillhör om inte annat följer av skollagen eller annan författning. Det kan förvisso leda till att elever snabbare kan få rätt typ av stöd, men riskerar å andra sidan att innebära att stödbehövande elever i onödan hamnar vid sidan av elevflertalet och formar identiteter präglade av utanförskap. Införs denna förändring behöver den (i likhet med 6.2 och 6.4) följs upp.

6.7 Elevens stödbehov ska styra om en elev ska ges undervisning enskilt eller i en särskild undervisningsgrupp (samt följande underkapitel)

UP är delvis positiva till förslaget samtidigt som vi ser brister i det som föreslås. Förslaget att avskaffa kravet på "särskilda skäl" för att placera en elev i särskild undervisningsgrupp innebär en stor förändring mot dagsläget. Som berörts ovan öppnar det för en mer flexibel hantering av elevers stödbehov, men riskerar också att avlägsna skolan från principen om inkludering (se Globala målen, mål 4, samt Salamancadeklarationen, 1994). Risken är att placering i särskilda undervisningsgrupper i många skolor blir en förstahandslösning snarare än en sista utväg för att hantera stödbehövande och utagerande elever. Utredningen problematiserar inte tillräckligt vilka effekter detta kan få för den sociala delaktigheten, självkänslan och det långsiktiga lärandet – i synnerhet hos elever med NPF-diagnos. Betänkandet saknar enligt vår bedömning en genomlysning av hur en ökad användning av särskilda undervisningsgrupper kan förväntas påverka den ordinarie undervisningens kompensatoriska uppdrag och kvalitet. Om skolor i högre grad placerar elever utanför klassrummet för att möta deras behov, riskerar det att förstärka en segregerad skolmiljö och att sänka ambitionsnivån för en undervisning som rymmer alla elever. Ett beslut om placering i särskild undervisningsgrupp bör därför alltid föregås av en prövning av möjligheterna att anpassa den ordinarie undervisningen. Ett tydligt barnrättsperspektiv bör vägleda dessa beslut, där eleven själv ges verkligt inflytande. Även ansvarsfördelning, uppföljning och återintegrering bör lyftas fram som en naturlig del i varje placering.

Vi vill även lyfta fram avsaknaden av en ökad tydlighet om begreppen om stöd och stödinsatser. I 6.7 (med underrubriker) beskrivs exempelvis om särskilt stöd, omfattande stöd, särskilda undervisningsgrupper. Tabell 6.1 jämför Stödundervisning med Särskild undervisningsgrupp. Ett beskrivningsområde är "omfattning" (av stödet).

Vi saknar ett tydliggörande och konsekvensbeskrivning, gärna i tabell och i analys, där begrepp som Resursskola, särskilt stöd, omfattande behov av särskilt stöd samt varaktigt behov av en helt anpassad lärmiljö även finns med. Begreppet ”omfattning” av stödet (i förhållande till undervisningstiden) bör utvecklas mer i förhållande till de stödbegrepp som finns samt som föreslås tillkomma.

Vi delar det som skrivs om att höja kvaliteten i en särskild undervisningsgrupp, i 6.7.3.

6.8 Anpassad studiegång får bara ges i sista hand

UP tillstyrker förslaget att beslut om anpassad studiegång även fortsättningsvis ska fattas bara om det föreligger särskilda skäl.

9.5.2 Kostnader för staten

Utredningens konsekvensanalys fokuserar främst på ekonomiska och juridiska aspekter. Vi menar att detta perspektiv borde kompletteras med en bredare analys som omfattar organisatoriska, arbetsmiljömässiga och pedagogiska konsekvenser. Det gäller inte minst hur förslagen kan förväntas påverka lärarnas arbetsbelastning, skolans samlade kapacitet att möta elevers skiftande behov samt vilka kompetensutvecklingsinsatser som blir nödvändiga. En viktig aspekt är den otydliga beskrivningen av förändringar för de specialpedagogiska professionerna. Speciallärare och specialpedagoger omnämns genomgående som en gemensam kategori, trots att deras kompetenser och uppdrag skiljer sig åt på viktiga punkter. Något som riskerar att skapa otydlighet i ansvarsfördelningen och ett ineffektivt nyttjande av resurser.

För att skapa ett robust system för stödinsatser krävs en tydlig rollfördelning där båda professionernas skilda kompetenser tas till vara. UP ser också en risk att stödundervisningen, i sin föreslagna form, leder till ett snävt fokus på färdighetsträning i basämnen som svenska och matematik – på bekostnad av bredare kunskapsmål, ämnesförståelse och psykosocialt stöd. Detta riskerar bidra till att fler elever så småningom kvalificerar sig för särskilt stöd, snarare än att avhjälpa behoven tidigt. För att undvika en sådan utveckling måste stödinsatser utformas långsiktigt och i nära koppling till undervisningens innehåll och kvalitet.

Särskilt om resursskolan och dess elevgrupp.

Som vi lyft tidigare så anser vi, liksom utredningen, att det nuvarande skolsystemet har visat sig vara dåligt att ge nödvändigt stöd till elever tidigt under skolgången vilket lett till en kännbar utmaning för många elever som så småningom tas emot på resursskola.

I betänkandets förslag saknar vi, vilket framkommer ovan, ett mer utförligt hänsynstagande till, och en närmare analys av, resursskolans roll och ansvar i skol(stöd)systemet. Sedan 2023 finns resursskolor som begrepp i skollagen (vilket utredningen lyfter). Dessa skolor riktar sig uteslutande till elever med stora och varaktiga stödbehov, ofta kopplade till en NPF-diagnos.

Resursskola är den form av skola som i praktiken blir aktuell för elever som har svårt att klara kunskapskraven i den ordinarie skolan givet ett stort och varaktigt stödbehov utifrån en NPF-diagnos. Samtidigt finns det utrymme och behov av att tydliggöra resursskolans ansvar och

uppdrag, samt för vilken elevgrupp (stödbehov) som resursskolan kan vara en bra/nödvändig skolmiljö. Vi menar att det vore angeläget att betänkandet komplettera med följande:

- Förtydliga resursskolans uppdrag och elevgrupp, inklusive att tydliggöra att resursskolan bör vara ett alternativ för elever med stora och varaktiga stödbehov till följd av exempelvis en neuropsykiatrisk diagnos. Detta till skillnad från särskild undervisningsgrupp som riktar sig till elever vars behov av särskilt stöd kan förväntas vara av mer övergående art, eller inskränka sig till enstaka ämnen.
- Klargöra relationen mellan resursskola och andra stödinsatser och hur de kan samordnas eller differentieras i förhållande till resursskolans uppdrag.
- Främja en långsiktig struktur, och behovet av även varaktigt helt anpassade lärmiljöer, för elever med stora och varaktiga behov av stödinsatser. En för stark betoning av tillfälliga eller generella stödinsatser som är anpassade till elevflertalet, riskerar att leda till att denna utsatta elevgrupps behov av stöd inte upptäcks och möts i tid.
- Klargöra att flexibilitet i form av individuellt utformad utbildning får förutsättas vara betydligt större i resursskolan än i andra typer av skolor – oavsett skolform.

Vi menar att det inför kommande propositionstext är nödvändigt att tydligare beakta resursskolas specifika förutsättningar genom att även tydliggöra riktlinjer eller undantag som kan behöva råda i dessa skolformer/för resursskolans elevgrupp.

Avslutningsvis

Elever med stora stödbehov utifrån en neuropsykiatrisk diagnos är idag överrepresenterade i statistisk när det exempelvis gäller att inte bli behöriga till gymnasiet. Se exempelvis *Rätten till Utbildnings* statistik på <https://www.rattentillutbildning.se/statistik/>.

För att kunna leva upp till skollagens portalparagrafer och principen om en skola för alla är det angeläget att utgå från elevens förutsättningar och behov av stöd, och inte enbart utgå från omgivningens förväntningar.

Det är därför avgörande att förslagen omfattar elever med funktionsnedsättning liksom att förslagen förstår och tar hänsyn till olikheter kopplat till funktionsnedsättningar. Lärmiljöerna ska ge alla elever möjlighet att lyckas i skolan.

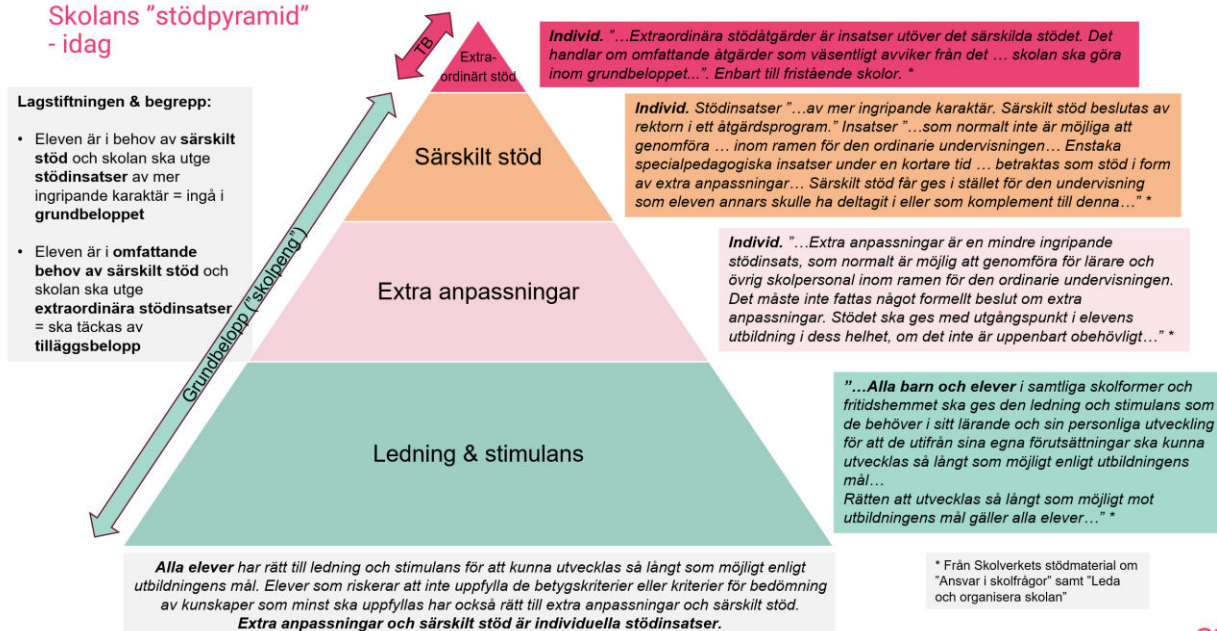
Med vänlig hälsning

Utvecklingspedagogik Sverige AB

Bilaga, nästa sida

BILAGA

Skolans "stödp pyramid" - idag



Tydliggör resursskolans ansvar & uppdrag samt inför en "resursskolepeng"

